

Toespraak van mevrouw Christine Defraigne, Voorzitster van de Senaat, n.a.v. het overlijden van de h. Luc Coene, minister van Staat

Geachte collega's,

Op 5 januari overleed Luc Coene, minister van Staat en oud-senator. Luc Coene was een zeldzaam veelzijdig man. Hij was politicus, maar ook bankier en crisismanager. Hij was een bijzonder scherpzinnige denker, maar ook een daadkrachtig bestuurder. Hij was een zeer minzaam man, maar zijn mening verkondigde hij onverbloemd. Hij sprak zacht, maar zijn formulering was scherp.

De Gentenaar Luc Coene was licentiaat in de economische wetenschappen en gediplomeerde van het Europacollege. Zijn economische en financiële expertise zou zijn handelsmerk worden. Zij effende voor hem de weg naar een loopbaan die begon en eindigde bij de Nationale Bank van België. Tussendoor was hij actief bij het IMF, bij de Europese Commissie en uiteraard ook in de politiek.

Zijn politieke loopbaan startte hij als adjunct kabinetschef van de minister van Financiën Frans Grootjans. Algauw werd hij kabinetschef bij de nieuwe minister van Begroting, Guy Verhofstadt, in de regeringen Martens VI en Martens VII. Van 1995 tot 1999 zetelde hij als gecoöpteerd senator in onze assemblee. In 1999 werd hij de kabinetschef van de nieuwe eerste minister, Guy Verhofstadt. Vier jaar later keert hij terug naar de instelling waar hij zijn carrière begon, de Nationale Bank. Daar ziet hij hoe in 2008 een zware financiële storm vanuit de Verenigde Staten op België afstevent. Als vice-gouverneur van de Nationale Bank nam hij de leiding van de stuurgroep van de regering. Met koelbloedigheid, inzicht en besluitvaardigheid weet hij het Belgische financiële bestel voor een ineenstorting te behoeden. Het is in dergelijke crisisomstandigheden dat de talenten van Luc Coene het meest in het oog springen: ook onder grote druk laat hij niet toe dat stress en emotie zijn rationele analyse vertroebelen. Hij koppelt intellectuele bagage aan het lef om kordate beslissingen te nemen.

Vanaf 2011 bekleedt hij de functie van gouverneur van de Nationale Bank. Hij heeft er de belangrijke hervormingen betreffende het banktoezicht doorgevoerd en was verantwoordelijk voor de strategische heroriëntering van de instelling. De

Nationale Bank evolueerde onder zijn leiding van een productiebedrijf naar een kennisbedrijf. Nadat er een einde kwam aan het mandaat als gouverneur zetelt Luc Coene nog in de Raad van Toezicht van de Europese Centrale Bank. Mario Draghi, de voorzitter van de Europese Centrale Bank, eerde recent de toewijding en het engagement van Luc Coene en zijn bredere bijdragen aan de gemeenschap van het centrale bankieren en het bankentoezicht. Ook Danièle Nouy, de voorzitter van de Raad van Toezicht van de ECB, gaf aan dat de doordachte bijdragen en weloverwogen analyses van Luc Coene zullen worden gemist.

Ook op nationaal vlak blijft Luc Coene actief na zijn afscheid van de Nationale Bank. Zo werkt hij mee aan een expertenrapport voor minister van financiën Johan Van Overtvelt over de toekomst van Brussel als financieel centrum.

Collega's, vier jaar zetelde Luc Coene in de Senaat. Het is het enige parlementaire mandaat dat hij ooit bekleedde. Die ambtsperiode als senator is echter niet onopgemerkt voorbijgegaan. Senator Coene was een aangename en correcte collega. Met zijn intellectuele gezag wist hij vaak een stempel op het beleid te drukken, ook al was hij in de Senaat steeds een lid van de oppositie. Zijn optreden in onze instelling viel steeds op door intelligentie, langetermijnvisie en waardigheid.

Staat u me toe even te citeren uit de handelingen van de plenaire vergadering van de Senaat van woensdag 24 juli 1996, woorden van onze betreunde collega Luc Coene: “Begin 1998 zal er een kortstondige euforie heersen, omdat we dan na al die moeizame jaren deel zullen uitmaken van de EMU. Ik vrees dat de ontuchtering evenwel heel snel zal volgen. Heel snel zullen wij vaststellen dat met onze toetreding tot de Economische en Monetaire Unie niets wordt opgelost. Integendeel. Aan het probleem van ondertewerkstelling is niets gedaan. Het probleem van onderinvesteringen is niet opgelost. Integendeel, het gaat voor de bedrijven nog gemakkelijker worden om elders te investeren. Het probleem van onze excessieve schuld is op geen enkele manier opgelost. De uitdagingen verbonden aan de vergrijzing van onze bevolking zijn op geen enkele manier aangepakt en, last but not least, onze institutionele problemen zijn zeker niet opgelost.”

Het zijn woorden die Luc Coene hier, op deze tribune, twintig jaar geleden uitsprak en die de vinger legden op problemen waarmee ons land ook vandaag nog worstelt.

Luc Coene noemde zichzelf een workaholic. Maar zijn werk, zo vertelde hij, was ook zijn hobby. Toch was er meer in zijn leven dan economie, financiën en politiek. Er was uiteraard zijn gezin. Hij was ook een groot operaliefhebber. Jarenlang was hij afwisselend voorzitter en ondervoorzitter van de Muntshouwborg, samen met die andere minister van Staat die ons recent ontvallen is, Roger Lallemand. Er zijn, zo zei Luc Coene ooit, nogal wat parallellen tussen politiek en opera: het zijn beide werelden met grote ego's.

Veel te vroeg moeten wij nu afscheid nemen van een intellectueel, integer en verantwoordelijk staatsman die de zaken heel scherp kon verwoorden, ook tegen de zin van de politici in, en die ons land heeft verder geholpen in cruciale crisisdagen.

Namens deze vergadering, collega's, wil ik zijn echtgenote, kinderen en familie mijn welgemeende deelneming bij dit verlies aanbieden. Ik wens hun veel troost en sterkte.